

ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA O PŮSOBENÍ UČITELE U KRAJANŮ

Školní rok: 2018 (3. 1. – 30. 12.)

Destinace (země, místo): Austrálie – Adelaide; Nový Zéland – Tauranga, Dunedin

Učitel: PhDr. Jiří Kostečka, Ph.D.

Škola: Česká škola v Adelaide, AUS – předškoláci, základní škola; Škola pro děti krajanů ve městě Dunedin, NZ – předškoláci, základní škola; Škola pro děti krajanů ve městě Tauranga, NZ – předškoláci, základní škola; kempy pořádané střídavě školami v Tauranga a Dunedin

Počty žáků: Adelaide, AUS: 39 žáků ve věku od 3 do 10 let. Jsou zde tři třídy: předškoláci, 1. třída, 2.– 3. třída.

Dunedin, NZ: cca 10 žáků ve věku od 5 do 12 let.

Tauranga, NZ: 15 stálých žáků, 38 dětí na kempu v Rotorua, a to nejen z Tauranga, ale i Aucklandu a Wellingtonu (z toho jedna třída byla plně slovenská, 10 dětí).

AUSTRÁLIE

Hlavním působištěm učitele v destinaci Austrálie – Nový Zéland je Adelaide, hlavní město státu Jižní Austrálie. Veškeré obecné informace o destinaci jsem popsal v Závěrečné zprávě za rok 2017, proto na ni tímto odkazuji (viz webové stránky DZS). Nově ovšem došlo díky aktivitě prezidentky klubu a ředitelky české školy Alžběty Tichoňové k zásadní rekonstrukci prostor klubu po získání grantu místní vlády. Výrazně se tak zlepšila i situace školy: školní učebna byla vybavena vysokorychlostním pevným internetem, novým nábytkem, vymalována; spolu s knihovníkem K. Řehořkem jsme v lednu 2018 vybudovali velkou a funkční knihovnu a zavedli výpůjční řád. Rovněž jsem přivezl z České republiky počátkem ledna 2018 pro školu další učebnice potřebné pro výuku. Díky tomu všemu doznaly podmínky i výsledky výuky výrazného zlepšení.

I v roce 2018 jsem měl zajištěné komfortní ubytování v plně vybaveném dvoupokojovém studiu s kuchyní, vlastněném starousedlými krajaný. Leží zhruba 17 km od školy, bez možnosti využít MHD. Učitel se tedy neobejde bez auta.

O výuku je zde nadále velký zájem, resp. tento zájem již od poloviny roku 2017 lavinovitě narůstal, takže v závěru roku 2018 již narážel na časové i fyzické možnosti učitele. Škola je nadále otevřena jednou týdně v pátek, ale nabídl jsem i ve srovnání s rokem 2017 o mnoho více hodin individuální výuky. I v roce

2018 šlo primárně o češtinu a prvouku, ale nadále se vyučovaly i šachy a klavír, to vše v celkovém rozsahu 29 hodin týdně. Kromě dětí se totiž přihlašovali na výuku češtiny i dospělí Australané – partneři a partnerky Čechů, a to v celkovém počtu 5. Výuka češtiny u dospělých Australanů probíhá až na jednu výjimku vždy 60–90 minut dopoledne u mne v bytě, kam dojíždějí.

Pokročilí žáci v Adelaide se nadále připravují pro zkoušky (a též je již i skládají) na české škole Březová, která nabízí konzultační činnost pro děti krajanů v cizině, dodává výukové materiály a umožňuje jim následně skládat zkoušky, díky nimž mohou děti krajanů získat platná česká vysvědčení.

Mezi hlavní metody zdejší práce ve výuce češtiny patří nácvik čtení, psaní a česká konverzace a výklad české historie a českých reálií (s použitím videotechniky). Čtení je založeno na genetické metodě; psaní na nácviku spojitého písma, které se v Austrálii téměř nepoužívá.

S ohledem na svoje hudební vzdělání jsem pokračoval s dětmi v nácviku a zpěvu českých národních písní a ve výuce klavíru podle české metodologie (tj. děti se učí noty, prstoklad, hrají i stupnice a prstová cvičení).

Podobně jako v jiných destinacích naopak opadl zájem o výuku tzv. kondiční češtiny pro dospělé. Šlo výhradně o seniory; ti často měli jiný program, na hodiny docházeli nepravidelně, látku bylo třeba opakovat a vracet se k ní. Nakonec sami krajané tuto hodinu, která probíhala jednou za 14 dní, v červnu 2018 s omluvou zrušili. Její nabídka z mé strany samozřejmě trvá, pokud by byl zájem o její obnovení. I tak se podařilo od března 2017 zopakovat celou obtížnou látku českého pravopisu.

Čs. klub v Adelaide vydává dvouměsíčník **Život**. Od počátku roku 2018 jsem jej převzal od prezidentky klubu plně do své péče, přispívám do něj pravidelně několika články a kompletně jej rediguji i jazykově koriguji. Graficky jej připravuje jedna mladá krajanka.

Velké klubové akce v roce 2018:

1. Leden: Kompletní přestavba školní místnosti a klubové knihovny (přetříděno přes 7 000 titulů, vytvořeno tematicko-abecední řazení knih včetně oddílu dětské literatury, zaveden půjčovni řád). Zprávu o této činnosti jsem napsal do Aktualit (viz web DZS.)

2. Květen: Adelaide hostila delegace českých škol z Austrálie a Nového Zélandu; zároveň s tím přijela na monitoring delegace MZV (vedl ji zvláštní zmocněnec pro krajské záležitosti Jaroslav Kantůrek); na svoji poslední misi ve funkci velvyslance ČR v Austrálii k nám zavítal na toto setkání též Martin Pohl. Vzhledem k tomu, že šlo o závažnou akci, věnujeme se jí podrobně níže, po tomto výčtu.

3. Září: Dvoudenní kemp v Adelaide, bez výuky, ale se spoustou her a komunikačních aktivit v češtině.

4. Říjen: Oslava 100. výročí založení Československé republiky v Adelaide. I této akci věnuji samostatný detailní komentář níže.

5. Prosinec: Mikulášská. Tradičně zde probíhá bez zapojení učitele, krajané si sami shánějí Mikuláše a čerta a dárky pro děti. Akce jsem se samozřejmě zúčastnil a mohu potvrdit, že probíhala v intencích českého Mikuláše, nikoli Santy.

Tak co, děti, byly jste hodné??

6. Prosinec: Vánoční odpoledne a večer. Rovněž této akci se věnuje detailní komentář níže.

Podrobněji:

Ad bod 2)

Ve dnech 25. 5. – 27. 5. proběhlo v Adelaide setkání českých škol působících v Austrálii a na Novém Zélandu. Setkání organizovala Česká škola při Československém klubu v Adelaide. Hlavní organizátorkou byla prezidentka klubu paní Alžběta Tichoňová; spolupracoval jsem na programu a na zajištění logistiky (mobilita účastníků, zajištění cateringu apod.).

Setkání se zúčastnili zástupci českých škol v těchto městech: Adelaide, Perth, Melbourne, Sydney, Brisbane, Canberra (AUS), Auckland, Wellington, Tauranga (NZ). Přítomni byli též velvyslanec České republiky v Austrálii Martin Pohl, generální konzulka České republiky Hana Flanderová a zvláštní zmocněnec MZV ČR pro krajské záležitosti Jaroslav Kantůrek. Hosté byli ubytováni v jedné z nejhezčích adelaidských čtvrtí, Glenelgu.

Hlavními cíli setkání byly: výměna zkušeností s výukou českého jazyka a chodem škol, inspirativní metody výuky, posílení a rozvíjení dosavadní spolupráce škol.

Program setkání:

Pátek 25. 5.: Přílet hostů, ubytování, účast na pravidelné páteční výuce v České škole v Adelaide, vedené českým učitelem. První diskuse o výuce českého jazyka, večere v klubu.

Sobota 26. 5.: Celodenní prezentace jednotlivých škol, výměna zkušeností; vstup Olgy Vlachové (DZS) do setkání (skype) – mj. zodpovídala dotazy učitelů na okolnosti a podmínky výběrového řízení s uchazeči o učitelské působení u krajanů; společná večere a další diskuse do pozdních večerních hodin.

Neděle 27. 5.: Půldenní výlet do oblasti McLaren Vale a okolí, další diskuse; odlet hostů.

Hodnocení akce

Jsem toho názoru, že po organizační stránce byla akce zajištěna velmi dobře. Pokud jde o prezentace škol, bylo původně domluveno, že se budou týkat především metodických námětů ke konkrétní práci s dětmi; to se nestalo ve všech případech (nejviditelnější výjimkou bylo inspirativní vystoupení zástupce ze Sydney). Některé prezentace byly totiž zaměřeny spíše na informace o škole samé a podmínkách, v nichž působí. To však lze pochopit vzhledem k tomu, že byla avizována účast J. Kantůrka z MZV, který si tak mohl učinit celkový obrázek o charakteru, cílech a hlavně možnostech zúčastněných českých škol.

Pokud jde o vlastní obsah setkání a jeho výsledky, přináším komentář z pohledu českého učitele působícího v destinaci Austrálie – Nový Zéland:

– Během mých tří pátečních výukových hodin bylo možno ukázat jen část metod a postupů, které při práci s dětmi tří věkových kategorií využívám: zejména nácvik čtení, spojitého písma, verbální hry, hudební výchovu, využití videotechniky a (u nejmenších) spolupráci učitele s rodiči přímo v hodině. Hosté neviděli individuální hodiny češtiny, těžiště zdejší výuky. Pokud jde o podmínky, v nichž v Adelaide působím, zdůrazňovali hosté pěkné prostředí klubu a renovované školní třídy, velmi dobrou vybavenost učebními pomůckami a krásnou, nově uspořádanou knihovnu. Zaujala je zmíněná skutečnost, že při nácviku psaní zde vyučují spojité písmo; procházeli si pozorně bohatá portfolia žáků, z nichž si mohli učinit představu o obsahu i rozsahu zdejší výuky.

– Prezentace jednotlivých škol ukázaly mimo jiné některé společné problémy, kterým české školy v destinaci čelí a které se opakují bez ohledu na zemi a místo: většina škol nemá vlastní místnost, výukové prostory si tedy pronajímají. To s sebou v nejednom případě nese složité organizační problémy. Ve většině škol probíhá výuka jednou týdně nebo jednou za 14 dní; **individuálních hodin, které tvoří páteř výuky v Adelaide**, nemohou nabízet mnoho. Známostí je zcela rozdílná jazyková vybavenost dětí stejného věku, což v případě skupinové výuky představuje často neřešitelné didaktické překážky. Značně odlišné jsou též možnosti škol: např. Sydney, Melbourne i Perth mají zajištěný a funkční systém, jinde pracují krajané doslova na koleně a nedostatek učitelů, vybavení, času a prostor nahrazují nadšením (Auckland, Tauranga aj.); v Canbeře byla česká škola čerstvě ustavena a výuku zahájila v červnu 2018. Chci zdůraznit, že práce krajanů je ve všech školách, bez ohledu na vstupní podmínky, obdivuhodná a zaslouží si **veškerou možnou podporu**, kterou jim Česká republika je schopna poskytnout.

– Požadavky a představy krajanů o osobě učitele z České republiky tvořily podstatnou část diskusí. Podle mého názoru jsou specifika a požadavky jednotlivých škol v destinaci natolik různorodé, že náš stát prostě nemůže vyhovět všem. Některé školy mají standardní výuku plně pokrytu vlastními učiteli; na Novém

Zélandu vesměs potřebují specialistu na mladší děti; naopak Adelaide preferuje jediného učitele z České republiky, který by pokryl celou věkovou skladbu dětí, od tříletých po dvanáctileté.

K tomu bych rád připojil osobní zkušenost: Ačkoli jsem v České republice působil (byť kratší dobu) i u předškoláků a učil 1. a 2. třídu ZŠ, moje doména spočívá v práci s dětmi staršími, zde – dnes – mezi 8. a 12. rokem věku. Obávám se, že lze jen stěží najít učitele, který by byl rovnocenně vybaven (oborově i didakticky) pro **všechny** věkové kategorie. Specialist(k)a na předškolní výchovu těžko může vést kvalifikovaně výuku školní, zejména ve velmi citlivé 1. třídě – pro tu je třeba příslušného pedagogického vzdělání. Elementarist(k)a zase bude umět pracovat velmi dobře s prvňáčky a patrně i s předškoláky, ale u starších žáků je již zapotřebí mít aprobaci pro český jazyk; navíc děti samozřejmě budou postupovat do vyšších tříd a je otázka, zda nejmladší ročníky nebudou v horizontu tří let v menšině. Učitel v celé destinaci AUS/NZ by tak měl teoreticky pokrývat jak přípravu předškoláků, tak výuku starších dětí, včetně pokročilé výuky češtiny podle požadavků ZŠ Březová; nejstarší z žáků jsou v některých školách již ve věku odpovídajícím 2. stupni. Nevidím jiné východisko, než že předškolní výchovu budou primárně zajišťovat rodiče dětí a Česká republika bude vysílat aprobované pedagogy – češtináře.

Pokud jsem z diskusí vyrozuměl, požadavky krajanů na učitele češtiny jsou zhruba tyto:

Austrálie

Adelaide: je zájem o učitele-češtináře, který je ochoten poskytovat kromě tradiční páteční výuky i pokud možno co největší počet hodin individuální výuky pro děti od 6 do 12+ roků věku a zároveň kvalifikovanou výuku češtiny pro Australany (partnery a partnerky našich krajanů a krajanek). Pro nejmenší děti ve věku 4–6 let se zároveň hodí učitel, který zvládá vést hudební + výtvarnou výchovu a sám hraje aktivně na nějaký hudební nástroj, ideálně na klavír. Těmto všem požadavkům by měl vyhovovat jeden a týž učitel...

Melbourne, Sydney: neprojeví zájem o dlouhodobější působení učitele, vítají však jeho účast na kempech. Zde bude třeba sladit termíny roku 2019 s podobnými akcemi na Novém Zélandu a zajistit ze strany DZS finanční krytí učitelovy dopravy.

Perth: Paní ředitelka projevila zájem o týdenní až čtrnáctidenní pobyt učitele a o pravidelnou výuku dvou jazykově pokročilých sourozenců via skype; oboje jsem přislíbil, a to opakovaně (mj. e-mailem po akci), ale paní ředitelka ani rodiče se již poté neozvali.

Canberra: kolegové rozjíždějí školu, požadavek zatím nevznesli.

Brisbane: konkrétní požadavek rovněž nebyl na konferenci vznesen.

Nový Zéland

Auckland, Wellington, Tauranga: školy mají zájem především o specialist(k)u na malé děti, tj. předškoláky a nižší ročníky 1. stupně. Jinak si rovněž přejí účast českého učitele na týdenních až čtrnáctidenních kempech, resp. školách v přírodě. Jeden, velmi přínosný, jsem již absolvoval (zpráva viz níže) a jsem plně připraven zúčastnit se dalších.

Z toho všeho mně vychází oprávněnost současného nastavení, tj. s dlouhodobým působením učitele v Adelaide, protože tato škola vítá a je schopna prostřednictvím Čs. klubu organizačně zajistit jak intenzivní

výuku individuální, většinou „one on one“ / „one on two teaching“, tak pravidelnou výuku skupin jedenkrát za týden; navíc tato škola nemá na rozdíl např. od Sydney své vlastní učitele.

Určitým problémem dlouhodobějšího působení českého učitele jsou ubytovací možnosti krajanů. K tomu podotknu, a opírám se i o zprávy svých dvou předchůdkyň v destinaci AUS/NZ, že učitel rozhodně nejede působit ke krajanům s tím, že by požadoval nadstandard. Za sebe mohu potvrdit, že jsem připraven beze všeho přijmout dočasně i „very basic accommodation“; na druhou stranu při **tříletém soustavném** působení je jistě přiměřený požadavek, aby učitel měl k dispozici nesdílené prostory s funkční kuchyňkou, aby mohl na daném místě důstojně ubytovat manžela/-ku či jiného rodinného příslušníka a aby měl k dispozici internet, to vše do ceny 200 AUD týdně. Důležité je projednat předem i mobilitu učitele, pokud působí na jednom místě delší dobu a místní hromadná doprava nevyhovuje. **Toto vše zatím nabízí a poskytuje pouze Adelaide.**

Ne všechny otázky vzešlé z prezentací a z videokonference s Olgou Vlachovou bylo možno v krátkém čase setkání následně prodiskutovat. Jako nejdůležitější se – z mého pohledu – jeví krajanům tato: vysílat tedy v budoucnu z České republiky specialist(k)u na nejmladší ročníky, či raději na starší? Existuje vůbec tzv. univerzál, který by dokázal rovnocenně a dostatečně kvalitně pokrýt všechny věkové kategorie dětí a naplnit požadavky s tím spojené?

Někteří účastníci setkání navrhuji, aby se výběrového řízení na pozici českého učitele mohli v budoucnu zúčastnit **distančně** i krajané, kteří již v některé ze zdejších škol pracují, osvědčili se a daná škola má o ně zájem, byť by nebyli vystudovaní bohemisté.

Ad bod 4)

Jako ve všech krajanských komunitách, i v Jižní Austrálii proběhly velkolepé oslavy 100. výročí založení Československa. Hlavní program byl připraven přesně na 28. října 2018. Na jeho koncipování a sestavení jsem se podílel jako učitel v Adelaide jednak návrhem hlavní myšlenky akce – reminiscence na třicátá léta 20. stol. –, jednak klavírním doprovodem krajanského pěveckého sboru. Celou slavnost jsem též konferoval česky a anglicky. Právě při takových mimořádných příležitostech se role učitele vyslaného z domovské země uplatní obzvlášť výrazně: náplň pobytu učitelů u krajanů se totiž nevyčerpává pouze působením pedagogickým, ale též spoluorganizací kulturních a jiných mimoškolních akcí a účastí na nich.

Program setkání Čechů, Moravanů, Slezanů, Slováků a jejich australských rodin i přátel v Československém klubu v Adelaide zahrnoval čtyři dominanty (nepočítáme-li tradiční úvodní hody inspirované českou národní kuchyní). Po zaznění hymen České republiky a Slovenské republiky tak následovaly:

1) Vzpomínka na První republiku, zejména na prezidenta Tomáše Garrigua Masaryka, Jiřího Voskovce, Jana Wericha a Jaroslava Ježka (český sbor zazpíval nejznámější „ježkovky“), ale též na skvělou provorepublikovou českou kinematografii – zazněly písně *Jen pro ten dnešní den* z filmu *Kristián* a *Slunečnice* z filmu *Hotel Modrá hvězda*. Zařazen byl i fejeton Karla Čapka o TGM a recitace básně Jaroslava Seiferta

o domově v češtině i anglickém překladu. (Aktéři těchto a dalších vystoupení jsou jmenovitě uvedeni v příloženém programu.)

2) Divadelní vystoupení dětí v drammatizaci pohádky *Červená Karkulka*; k ní jsem napsal text a upravil slova národních písní, aby se k naší *Karkulce* hodila (vycházel jsem přitom z podoby *Karkulky*, kterou jsem připravil na kempu na Novém Zélandu, viz níže); režie se ujali místní divadelníci-profesionálové, totiž prezidentka klubu Alžběta Tichoňová a nestor klubu Karel Řehořek. Děti podaly – v kulisách, na jejichž výrobě se podílely – nadšený výkon a sklidily zasloužené ovace. Rodiče i výbor klubu pracují na překladu této verze do angličtiny, aby děti mohly toto představení, a to při zachování českých národních písní, které jsem do něj implementoval, předvádět i Australanům.

3) Zpěv českých, moravských a slovenských národních písní, opět v podání sboru Čs. klubu v Adelaide; mezi sborovou interpretací vyniklo i několik nádherných sól a duetů.

4) Pečlivě nacvičené, skvěle choreograficky pojaté a umělecky zvládnuté vystoupení tanečního souboru Čs. klubu, který prezentoval tradiční lidové tance z Čech, Moravy a Slovenska.

Všichni hosté se shodli, že se akce skutečně zdařila a důstojně připomněla tak významné výročí.

Celý kulturní program byl nahráván na video. V současné době se záznam zpracovává a technicky vylepšuje; online odkaz na něj poskytneme v nejbližší době.

Úvod programu: uvádím reminiscenci na hudbu První republiky, pěvecký sbor nastupuje v dobových kostýmech a účesech

„Kampak jdeš, Karkulko? K babičce? A kdepak bydlí??“ (Isabelle a Etienne Janovšti)

„Do lesa cesta, cestička“ (myslivec Daniel Koudelka zpívá v Karkulce na motivy písně Okolo Frýdku cestička)

Taneční soubor Čs. klubu v Adelaide – překrásný závěr programu

Ad bod 6)

Vánoční setkání 16. 12. 2018. První Vánoce své mise (2017) jsem trávil na dovolené v Česku, takže v tomto roce šlo o mou australskou premiéru. Krajané mne požádali o nácvič koled s místním pěveckým sborem a opět o klavírní doprovod; vynikající sbor pak koledy procítěně a navýsost muzikantsky interpretoval při vánočním večeru. Texty koled měli přítom hosté na stole, takže se mohli přidat i tam, kde slova pozapomněli (a také si s námi skutečně s velkou chutí zazpívali). Souběžně s tím jsem nacvičil čtyři nejznámější koledy s dětmi; dbal jsem přitom především na to, aby věděly, co zpívají, takže nácvič jsme zahájili četbou slov písní a vysvětlováním toho, kdo to jsou Valaši, co je salaš, co znamená „z růže kvítek vykvet nám“ aj. I děti si koledy užili: program jsem sestavil tak, aby poslední z jejich čtyř (*Narodil se Kristus Pán*) zpívali se sborem dospělých; poté, co sbor dospělých odzpíval své koledy, děti se vrátily na pódium a všichni společně – i s hosty – jsme si doslova užili evergreen *Vánoce, Vánoce přicházejí*. Hudebně chytlavý refrén „chytl“ i přítomné Australany, kteří se spontánně přidávali. Největší aplaus sklidil však Dětský sbor české školy (velké písmeno píši od této chvíle vědomě). Děti zpívaly s nadšením, perfektně vyslovovaly, čistě intonovaly. Rodiče z nich měli oprávněnou radost, kterou po akci spontánně vyjadřovaly.

Kulturnímu programu předcházela slavnostní oběd; podávala se česká kapří polévka a smažená baramundi (zdejší vynikající ryba) v alternaci s pečeným krocanem. Po koledách následovala až do pozdního večera družná zábava krajanů a spřádání plánů na rozvoj klubu v budoucím roce.

VÁNOČNÍ OSLOVA A KOLEDY
CAROLS AND CHRISTMAS PARTY
CZECHOSLOVAK CLUB IN SA INC
16. PROSINCE 2018

PROGRAM

ÚVOD

DANIELA KAUTSKÁ

DĚTSKÝ SBOR, ČESKÁ ŠKOLA

PÁSLI OVCE VALAŠI
PŮJDEM SPOLU DO BETLÉMA
MY TŘI KRÁLOVÉ

PĚVECKÝ SBOR A DĚTSKÝ SBOR

NARODIL SE KRISTUS PÁN

MLUVENÉ SLOVO

PŘEDNES: RŮŽENKA VAŠKOVÁ

PĚVECKÝ SBOR

NESEM VÁM NOVINY
JAK JSI KRÁSNE JEZULIATKO
CHTÍC ABY SPAL

BÁSEŇ

VLASTIMIL VRABEC: VŮŇ DOMOVA
PŘEDNES: PAMELA ST CLAIR-JOHNSON

PĚVECKÝ SBOR

VESELÉ VÁNOČNÍ HODY
JÁ BYCH RÁD K BETLÉMU
VZHŮRU BRATŘI MILÍ
ŠTĚSTÍ ZDRAVÍ
HLE, HLE TÁMHLE V BETLÉMĚ
EJHLE CHASA NAŠE
TICHÁ NOC, SVATÁ NOC

PĚVECKÝ SBOR A DĚTSKÝ SBOR

VÁNOCE, VÁNOCE PŘICHÁZEJÍ

DOPROVOD NA PIANO:

JIŘÍ KOSTEČKA

Vánoční program v Čs. klubu v Adelaide 2018

Na závěr zprávy týkající se Austrálie dodám, že vztah krajanů v Adelaide k učitelům i škole je nadále vynikající. Za značný úspěch považuji kromě hojného zájmu o individuální hodiny češtiny i hodiny klavíru, jež u mne navštěvuje celkem 5 dětí (zejména dvě dívky jsou velmi nadané a pilné a do konce mého pobytu budou podle mého odhadu na úrovni 2. třídy českých ZUŠek – a to je při známé vysoké úrovni tohoto typu českých uměleckých škol co říci!).

Rodiče s učitelem plně spolupracují, mají o českou školu velký zájem. Kladu si též skromně za úspěch, že se oproti prvnímu roku mého působení (2017) trpělivým působením výrazně zlepšila kázeň a soustředěnost

děti; některé se dokonce naučily pravidelně zdravit, což byl při mém prvním příjezdu do destinace jev zcela nevídaný. A některé starší děti už dokonce umí i česky vykat!

Bez nadsázky vynikající je spolupráce s prezidentkou klubu a ředitelkou české školy paní Alžbětou Tichoňovou. Je velmi vstřícná, škola, kterou sama vybudovala, jí logicky leží na srdci. Nejsem zastáncem planého a formálního chválení, ale na druhé straně: proč neposkytnout seriózní zpětnou vazbu i tam (nebo právě tam), kde zjevně vše podstatné funguje?

NOVÝ ZÉLAND

V rámci mise u krajanů v Austrálii je český učitel vyslán i na Nový Zéland. Podobně jako u Austrálie podává celkový obraz této destinace výroční zpráva za rok 2017.

Moje návštěva a výuka v roce 2018 se uskutečnila v dubnu 2018. Na základě žádosti krajanů pokrývala týdenní jazykový kemp v oblasti Rotorua u jezera Okataina na severním ostrově. (Na leden 2019 je naplánován – v rámci rotačního systému – pobyt českého učitele na jižním ostrově, rovněž na jazykovém kempu.)

Celou akci perfektně zorganizoval Petr Faitl, prezident českého klubu v městě Tauranga. Šlo o šťastně propojenou dopolední výuku češtiny (na téma 4 roční období) s odpoledními táborovými aktivitami a večerním divadelním představením, které se svými třídami připravovali učitelé.

Program dne byl pevný a pečlivě připravený:

Po budičku, rozcvičce a snídani následoval nástup k dopolední výuce. Děti, v celkovém počtu 38, byly rozděleny do čtyř tříd podle věku a úrovně osvojení jazyka; jedna z nich byla sestavena z dětí hovořících slovensky. Kromě toho využil P. Faitl novozélandské tradice v dělení žáků do „domů“ (houses). Motivačním principem bylo přidělování bodů žákům za dopolední výuku a za odpolední aktivity. Žáci v jedné třídě patřili do různých domů, takže učitelé přidělovali body nikoli své třídě, ale jednotlivým žákům – reprezentantům domů, stejně jako vedoucí odpoledního programu. Za pět udělených dílčích bodů jednomu žákovi obdržel dům jednu zlatou nálepku, jejich celkový počet při závěrečném součtu rozhodoval o vítězi soutěže domů. Kromě toho se udělovaly zlaté nálepky za mimořádné počiny jednotlivých dětí během dne.

Odpoledne byla vyhrazena táborovým aktivitám – hrám, výletům po okolí a mimořádně zdařilé a dokonale zorganizované (i s ohledem na bezpečnost dětí) bojovce, při níž děti vyběhly na zhruba 3kilometrový trek, během něž plnily zadané úkoly: šlo o hru s názvem *Po klokaní stopě*, která byla motivována přítomností klokanům příbuzných wallabies, kteří obývali les přilehlý k táboru, takže legenda měla svůj smysl. I v tomto případě měl P. Faitl šťastnou ruku ve volbě vedoucího aktivit, krajana Davida Šance, který si svým přátelským, navíc charismatickým chováním a organizačními schopnostmi získal okamžitě respekt jak dětí, tak učitelů a rodičů.

Večer pak předvedly děti každé ze čtyř tříd divadelní hru. Moje třída se zhostila *Červené Karkulky*. Nutno poznamenat, že k nácviku hry a přípravě kulis měl každý učitel jen jedno dopoledne a odpoledne, týž večer se již hrálo (upravenou a rozšířenou verzi jsem použil pro *Karkulku* ke 100. výročí republiky

v Adelaide). Protože v klubové místnosti byl k dispozici klavír, pojal jsem pohádku jako malý muzikál. Slovenská třída připravila pohádku *Sůl nad zlato*, opestřenou půvabným rejem na melodii *Tancuj, tancuj, vykrúcaj*. Viděli jsme i dramatizaci klasiky *Budko, budko, kdo v tobě přebývá?*

Zájemcům o šachy jsem poskytl základní poučení o královské hře a sehrál s nimi několik cvičných partií.

Naprosto dokonale bylo zajištěno stravování účastníků: česká kuchařka paní Lucie Hastings, profesionální pracovnice v oboru cateringu, připravovala jídlo 5x denně v kvalitě i kvantitě, která si v ničem nezdala se stravou hotelovou.

Ubytování bylo inzerováno jako spartánské, ale nemyslím si to: bydleli jsme v chatách, které svým vybavením naprosto vyhovovaly cílům školy v přírodě; to, že v oblasti nebyl sebemenší mobilní signál, akci jen a jen prospělo.

Na závěr svého pobytu na Novém Zélandu jsem se zúčastnil v Aucklandu nedělní české školy a po ní prezentoval hojně navštívenou přednášku o bilingvistu.

Bojovka Po klokaní stopě

Na výletě do novozélandského lesa (houby nerostly!!)

Kemp v Rotorua

Se svojí třídou v kempu